

EINDELIJK: DE EERSTE PUNTEN!

Hoewel het aan de scores in de voorgaande ronden niet te zien was, zat het er toch aan te komen. In de wedstrijd tegen LSG 2 slaagde Venlo 1 er eindelijk in de punten in eigen huis te houden. Ronde na ronde werd er progressie geboekt (misschien alleen zichtbaar voor het oog van de kenner) en kwamen we dicht bij een goed resultaat. Nu lijkt het er op dat ons team aan het niveau begint te winnen en doen we serieus mee in het gevecht.

Tegen LSG 2 was het zelfs ouderwets degelijk: er werd slechts één nederlaag geleden, door invaller Wouter, maar dat valt hem natuurlijk niet te verwijten. Ik was superblij dat hij (letterlijk) te elfder ure beschikbaar was om een zieke Peter te vervangen.

Laten we eens kijken hoe de zege tot stand kwam.

Bord 1

Sven Bakker – Maarten Strijbos ½ - ½

In een Slavische partij wist de witspeler na een vroegtijdig 8.e4 de touwtjes in het centrum stevig in handen te krijgen. Standaard bleef de witveldige looper van zwart op c8 zijn eigen stukken in de weg lopen. Maarten moest alle zeilen bijzetten om de stelling nog enigszins in evenwicht te houden. De zaak dreigde voor hem uit de hand te lopen toen zijn Leidse opponent na een geforceerde afwikkeling een vrijpion op de b-lijn wist te creëren.

Er volgde 25.Dxc7,Txc7 26.Td8,f6 27.Txe8,fxe5
28.Kf1,b5 29.cxb5,axb5 30.Tb8,Tc1+ 31.Ke2,Ta1
32.Txb5,Txa2+

Doordat het paard van Maarten tijdig actief ging meedoen kon hij nog net de remise haven bereiken.

Bord 2

Joep Nabuurs – Wim Heemskerk ½ - ½

Joep kreeg van computerschaakprogramma Fritz al na 12 zetten een dikke plus toegekend. In de van hem bekende aanpak van de Franse opening veroverde hij het loperpaar, verzwakte de rokade stelling van Wim (die voor de lange rok was gegaan) en liet de Leidenaar de altijd wat zwakke witveldige looper behouden. Na enige verwickelingen ontstond de volgende stelling:

Wanneer wit uitzichten op winst wil behouden kan hij met bijvoorbeeld 28.Da5 de druk verhogen en later met zijn a-pionnen in beweging komen. Joep koos echter voor dameruil: 28.Dg3,Dxg3 29.Lxg3 waarna de ongelijke kleur lopers de remise voor de zwartspeler veilig stelden.

Bord 3

Igor Coene – Henk van Gool 0 – 1

Ikzelf kreeg in een symmetrische variant van het Engels comfortabel spel, omdat mijn tegenstander na een paardenruil mijn dame het centrum liet domineren. Even later verzwakte Igor met 16.e4 ook nog eens het zwarte centrumveld d4 waarna mijn voordeel alleen maar groeide. In reeds slechte stelling verblunderde de witspeler de kwaliteit:

Er dreigt ..Txc1 gevolgd door ..Pe2 of ..Pb3. De witte reactie **21.Lc7?** was niet de oplossing van het stellingsprobleem. Na **21...Pb3 22.De3, Td7 23.Lf4, Pxc1** had ik weinig moeite om het materiële voordeel te verzilveren.

Bord 4

Rainer Montignies – Eelco Kuipers ½ - ½

Een vreemde partij waar Rainer met gemengde gevoelens aan terug zal denken.

In de opening leek het er namelijk op dat hij een supersnelle overwinning ging boeken.

Na de openingszetten 1.Pf3,d6 2.d4,Pd7 3.e4,e5 4.Lc4,Pgf6 zit je in een Philidor waarbij de belangrijke zetten ..Le7 en ..c6 achterwege zijn gebleven en het paard te vroeg op f6 staat, zie diagram:

Rainer profiteerde meteen: **5.dxe5, Pxe5 6.Pxe5,dxe5 7.Lxf7+!,Kxf7 8.Dxd8,Lb4+ 9.Dd2,Lxd2+ 10.Pxd2** en wit stond een gezonde pion voor. De rest is een kwestie van techniek zou je denken. Maar Eelco beet zich zodanig in de stelling vast dat Rainer hem niet van de klippen wist te duwen. Laat op de middag moest Rainer in een toreneindspel genoeg nemen met remise.

Bord 5

Gert Michiel de Niet – Rudi van Gool ½ - ½

Een Hollandse opening die door de computer *uiteraard* als een plus voor wit werd

beoordeeld. Maar even *uiteraard* bleek dit in de praktijk moeilijk aantoonbaar. Hoe het ook zij, Rudi ontworstelde zich aan de druk en kreeg een licht voordelig middenspel op het bord.

Nemen of laten nemen. Dat is hier de vraag. Rudi besloot te laten nemen op g6 om de witte dame niet de gelegenheid te geven via de diagonaal d3-h7 de stelling binnen te komen. Na 29...Lxd3 30.Dxd3,De1 is de tegen-dreiging ..Dxd1 of ..Dh1 wellicht sterker. Rudi's **29...Ld6** leidde na **30.Lxg6,Dxg6 31.Pf2,Pg7 32.Pf4** in elk geval tot een stelling waarin zwart gewoon te weinig heeft.

Bord 6

Joachim Guddat – Michiel van Wissen $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$

Van het openingsspel moet Joachim het niet hebben. Na 1.d4,d5 2.Pf3,c6 3.e3,Pf6 4.Ld3,Lg4 5.Pbd2,Pbd7 6.e4?!,dxe4 7.Lxe4?!,Pxe4 8.Pxe4 had hij gewoon een Caro-Kann stelling op het bord met een tempo minder en een loperpaar achter. De kracht van Joachim ligt echter in het middenspel. Hij had wel wat hulp van zijn tegenstander nodig om deze partij in evenwicht te houden.

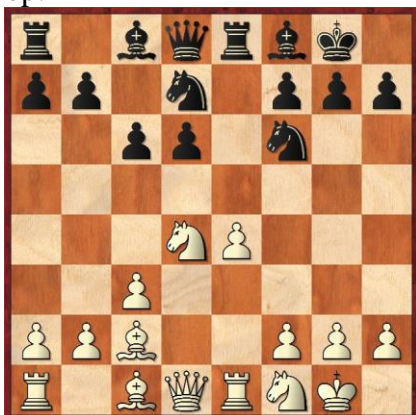

Hier speelde Michiel **16...exd4?! Waarna Joachim na 17.Lxd4** compensatie had voor het gemis van zijn loperpaar in de vorm van een bevrijde loper en druk op de verzwakte zwarte koningsvleugel. Dit is typisch zo'n stelling waarin zwart de spanning moet handhaven en de druk langzaam moet opvoeren. Wit kan toch niet goed nemen op e5 omdat de zwarte dubbelpion op de f-lijn dan wordt opgelost. Na wat verwickelingen en afruil resteerde een eindspel T-L 3 pionnen tegen T-L 3 pionnen op de damevleugel dat potremise was.

Bord 7

Henk van Putten – Carsten Fehmer $\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$

Na zijn fraaie overwinning met wit in de vorige ronde was ik benieuwd hoe het Carsten met de zwarte stukken zou vergaan. Hij besloot zijn tegenstander te laten komen en ging in een Philidor voorlopig met de rug tegen de muur staan. De zwarte stelling was echter stevig en Henk kon dan ook geen aanknopingspunten vinden om zijn lichte ruimte voordeel uit te buiten. Een goed getimed pionzet in het centrum loste de ruimtelijke problemen voor Carsten op:

11...d5 12.exd5,Txe1 13.Dxe1,Pxd5 en de stelling was volkomen in evenwicht. Na overleg met zijn teamleider besloot Carsten op zet 22 remise overeen te komen met zijn opponent.

Bord 8

Ololi Alkhazashvili – Ernst Gevers 1 – 0

Het is verbijsterend om te zien hoe Ololi elke keer dat ze met de witte stukken speelt, de vloer aanveegt met haar tegenstrevers. In “de Leeuw” vloog ze met agressief spel in het centrum en op de damevleugel Ernst naar de keel. Die hield zich nog lang staande maar bezweek ten slotte toch aan de aanhoudende druk:

De b-lijn ligt open. De omstandigheden zijn ideaal voor een inval.

**30.Tab1,Pfe6 (?) 31.Txb8,Lxb8 32.Tb1,Lc7 33.Tb7,Pf4
34.Lc6+,Kd8 35.La5, Pf3+ een wanhoopsoffer
36.gxf3,gxf3+ 37.Kf1,Ph3 38.Lxc7+** en een zet later door
zwart opgegeven.

Bord 9

Robert Straver – Wouter Smeets 1 – 0

Ondanks het aanzienlijke Elo-verschil en het feit dat hij zich niet op de wedstrijd had kunnen voorbereiden deed Wouter toch verwoede pogingen de Trompowski van Robert van zijn gif te ontdoen. Hij zou een heel eind op weg zijn geweest naar remise als hij op de 16^e zet ...,c5 had gespeeld.

Hier is 16...,c5 de aangewezen zet. Het opent de loperlijn van b7 naar f3 en tast het witte centrum aan. Na b.v. 17.axb6,Pe4 18.De1,cxb4 19.Txa7,Tab8 sta je even een pion achter. Maar de witte broeder op b6 is zwak en op den duur niet te handhaven. De stelling is dan in evenwicht. Na Wouter's **16...,b5?** was de loper slecht en ontstond er een eeuwige zwakte op c5 wat de kiem van zwarts nederlaag werd.

Bord 10

Thijmen Smith – Chris Roosendaal 1 – 0

Met wit op bord tien geplaatst, met als doel een vol punt te pakken, kweet Thijmen zich uitstekend van zijn taak. In *alweer* een Franse Tarrash (Thijmen lijkt altijd Frans op het bord te krijgen als hij met wit een KNSB wedstrijd speelt) veroverde hij een pion omdat zijn tegenstander niet goed reageerde:

Hier moet je eenvoudig 18...,a6 spelen om het paard van de verdediging van d4 los te weken. Na Chris' **18...,Pe4?**
**19.Le3,a6 20.Pc3,Pf6 21.g3,Dxb2 22.Pa4,Da3
23.Pc5,Tdf7 24.Pxb7** stond Thijmen een gezonde pion

voor. Na nog enkele tactische missers van Chris kon Thijmen op de 37^e zet het punt incasseren.

De 6-4 zege kwam als geroepen na drie nederlagen op een rij. Hopelijk zijn we nu verlost van de wittebroodszenuwen na de promotie en komt de puntenmachine nu op stoom.